

عنوان مقاله:

نقد روانکاوی رمان سرخی توازمن از سپیده شاملو

محل انتشار:

کنگره بین المللی زبان و ادبیات (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

لیلا خیاطان - عضو هیات علمی تمام وقت دانشگاه آزاد اسلامی واحد سوسنگرد

خلاصه مقاله:

روانکاوی علمی است که به مطالعه رفتار و حالات انسان میپردازد و آن دسته از رفتارهای بشر را که غیرعادی و روانپریشی هستند و اغلب ناآگاهانه ظاهر میشوند، مورد درمان قرار میدهد. از سوی دیگر شاعر و نویسنده در آفرینش آثار خود از صورتها و تصاویر ذهنی بهره میگیرد که همگی ریشه در ناخودآگاه بشر دارند و در ذهن شاعر و نویسنده به مرحلهی خودآگاهی رسیدهاند و مقدمهی پیوند میان روانشناسی، هنر و ادب میشوند. از این منظر نقد روانکاوانه نقدیاست که برخی از شیوههای روانکاوی را برای تفسیر متون ادبی بهکار میبرد. آثار سپیده شاملو از جمله آثاری هستند که به شیوهی مدرنیستی نگاشته شدهاند و به دنیای درونی و ذهنی شخصیتها پرداخته شده است؛ بنابراین قابلیت نقد و بررسی از لحاظ نقد روانکاوانه را دارند. بنابراین در این پژوهش سعی بر آن است که به شیوهی کتابخانهای و با بهرهگیری از روش توصیفی تحلیلی دو رمان سرخی تو از من و انگار گفته بودی لیلی براساس مبانی روانکاوی فروید تحلیل و بررسی شود. هدف این تحقیق شناخت ذهن و روان شخصیتهای ادبیات داستانی مدرن است. در مجموع میتوان گفت در دو رمان مذکور سپیده شاملو انواع مکانیسمهای دفاعی، کاربرد ضمیر ناخودآگاه و اشاره به انواع عقدهها براساس نظریه فروید کارکرد فراوان دارد.

کلمات کلیدی:

نقد روانشناختی، فروید، یونگ، سپیده شاملو، سرخی تو از من، انگار گفته بودی لیلی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/582122>

